

3. Ő igazságát hirdeti az ég,
Mert igaz bíró, igazat ítél.
Én népem, hallgasd meg, szólok neked,
Mert bizonytságot teszek ellened,
Én néked Urad és Istened vagyok,
Áldozatiddal keveset gondolok.
4. Szükségben tőlem segítséget kérj,
Én megsegítlek, hogy engem dicsérj!
Mond a gonosznak az örök Isten:
Nyelvedre vészed ugyan törvényem,
Szájaddal vallod az én kötésemet,
De gyűlölöd és megveted ígémet.
5. És mikoron te látod a lopót,
Együtt futsz véle, dolgát javallod;
A paráznákkal örömet mulatsz,
Rossz társaságnak gyakran helyet adsz;
Szájaddal szólasz nagy sok gonoszságot,
Nyelveddel szerzel sok háborúságot.
6. Összeülsz velük rágalmazásra,
Felebarátod gyalázására;
Ezt műveled, de én csak hallgatok.
Azt véled, én is csak olyan vagyok,
Amilyen te, de téged előveszlek,
Számadás napján bűnödért megfeddlek.
7. Értsétek ezt meg, minden emberek,
Kik az Istenről elfelejtkeztek,
Hogy el ne rántsalak mentség nélkül!
Az, ki hálát ad, engem az becsül;
Mond az Úr Isten: „Az, ki jár ez úton,
Nincs semmi kétség, kíséri áldásom!”